

GEITJES GEVEN KAAS. EN MEER

Er leefden eens lang geleden in een wei in het paradijs van de Pajotten 7 geitjes. Het eerste liep het snelst; het tweede het meest. De hemelse herder met een geit op de schouders koesterde zijn kudde. Het derde sprong

het verst; het vierde het hoogst. De herder molk de kudde met zachte hand. Het vijfde at het meest; het zesde dronk als de beste. De herder maakte kaas. En het zevende deed wat alle anderen niet durfden. De herder deelde

zijn kaas die eeuwig leven gaf, met gulle hand uit. Eden werd echter bedreigd: 2 wolven lagen op de loer. Bloed liep bij de zwarte met voorpoten wit van bloem als water uit de mond: vers vlees was wat hij wou. De witte die ik

zou kunnen zijn, wilde slechts kaas: hij wist dat *geitjes* meer dan *weelde* zijn. Hij doodde de zwarte met hulp van de herder. Nog steeds spelen geitjes vrij in de wei: ze tellen is moeilijk. Ze hebben zich vermenigvuldigd.